

Nr 213.

Godkänd av första kammaren den 11 maj 1926.

Godkänd av andra kammaren den 12 maj 1926.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående omklassificering av postkontoren samt telegrafverkets och statens järnvägars stationer m. m. jämte vissa i ämnet väckta motioner.

(Statsutskottets utlåtande nr 108.)

Till Konungen.

Uti en till riksdagen avlåten, den 20 februari 1926 dagtecknad proposition, nr 184, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av vid propositionen fogat utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för nämnda dag, föreslagit riksdagen

1:o dels godkänna de av föredragande departementschefen förordade grunderna för omklassificering av postkontoren samt telegrafverkets och statens järnvägars stationer, dels ock bemyndiga Eders Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen framlagt förslag utfärda de övergångsbestämmelser, som vid omklassificeringens genomförande erfordras;

2:o besluta, att arvodena till nedannämnda befattningshavare vid postverket skola från och med den 1 juli 1926 utgå med följande belopp för år räknat:

generaldirektören och chefen	kronor 21,000,
postsparbanksfullmäktig, som icke tillika är fullmäktig i riksbanken eller riksgäldskontoret	» 3,500,
postsparbanksfullmäktig, som tillika är fullmäktig i riks- banken eller riksgäldskontoret	» 1,800;

3:o besluta med tillämpning från och med den 1 juli 1926, att i den vid avlöningsreglementet den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk fogade tjänsteförteckningen skola upptagas följande nya befattningar nämligen

vid postverket:

- i 26:e lönegraden: kamrer,
 i 25:e » : postmästare av klass 1 A,
 i 16:e » : stationsmästare av klass 5;

vid telegrafverket:

- i 10:e lönegraden: kassör,
 i 8:e » : kassör,
 i 7:e » : inkasserare;

vid statens järnvägar:

- i 25 lönegraden: stationsinspektör av klass 1 A;

att följande i nyssnämnda tjänsteförteckning upptagna befattningar skola erhålla nedan angivna ändrade benämningar, nämligen

vid postverket:

- postmästare av klass 1 benämningen postmästare av klass 1 B,
 stationsmästare av klass 1, 2 och 3 benämningarna stationsmästare av klass 6, 7 respektive 8;

vid statens järnvägar:

- stationsinspektör av klass 1 benämningen stationsinspektör av klass 1 B;

att ur tjänsteförteckningen skola utgå följande befattningar, nämligen

vid postverket:

- ur 24:e lönegraden: kamrer;

vid telegrafverket:

- ur 7:e lönegraden: kassör;

4:o besluta att antalet av följande befattningar skall från och med den 1 juli 1926 utgöra

vid postverket:

kamrer	1
postmästare av klass 1 A	7
sekreterare i 24:e lönegraden	4
postmästare av klass 1 B	33
» » » 2	49
notarie	8;

vid telegrafverket:

telegrafkommissarie av klass 1 A	7
» » » 1 B	20
» » » 2	22;

vid statens järnvägar:

stationsinspektör av klass 1 A	4
» » » 1 B	24
» » » 2	21;

5:o) medgiva, att vissa postexpeditörer och förste postexpeditörer må personligen tilldelas avlöning i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen föreslagna grunder; samt

6:o) bemyndiga Kungl. Maj:ts att i 5 § 1 mom. och 42 § av avlöningsreglementet ävensom i den vid reglementet fogade tjänsteförteckningen vidtaga de ändringar, som föranledas av riksdagens beslut beträffande befattningar vid kommunikationsverken.

I sammanhang med Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition har riksdagen till behandling förehaft vissa inom riksdagen väckta motioner.

Sålunda har i två likalydande motioner, I:270 och II:401, yrkats, att riksdagen måtte besluta, att post- och telegrafexpeditörer samt förste post- och förste telegrafexpeditörer uppflyttas i 12:te respektive 13:de lönegraderna i gällande tjänsteförteckning i enlighet med det av kommunikationsverkens lönenämnd den 4 december 1925 avgivna utlåtande med förslag till förändrad löneställning för befattningarna postexpeditör, telegrafexpeditör, förste postexpeditör och förste telegrafexpeditör.

Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition innefattar dels förslag angående omklassificering av postkontoren samt telegrafverkets och statens järnvägars stationer i huvudsaklig överensstämmelse med ett av kommunikationsverkens lönenämnd härutinnan utarbetat förslag, dels ock vissa förslag angående inrättande av nya befattningar eller ändrad löneställning för redan befintliga befattningar vid nyssnämnda verk.

Sedan ett antal år tillbaka äro trafikanstalterna vid postverket, telegrafverket och statens järnvägar med hänsyn särskilt till den löneställning, som ansetts böra tillkomma de särskilda anstalternas föreståndare, indelade i klasser.

Beträffande postverket utarbetades av 1907 års postkommission vissa klassificeringsgrunder, vilka kommo i tillämpning vid den år 1910 genomförda regleringen och sedermera, med vissa jämkningar, jämväl tillämpades vid 1915 års reglering. Enligt dessa grunder, vilka i huvudsak överensstämde med redan tidigare antagna principer, ordnades postkontoren inbördes efter poängberäkning, därvid hänsyn togs till vissa vid postkontoren förekommande rörelsegrenar. Bland dessa rörelsegrenar eller faktorer, vilka sålunda skulle uttrycka rörelsens storlek för de olika kontoren med särskilt avseende fäst vid föreståndarens arbete och ansvar, må nämnas antalet avgångna assurerade brevpostförsändelser vid postkontoret, antalet avgångna oassurerade postsaksförsändelser och postanvisningar, antalet avgångna rekommenderade försändelser och oassurerade paket, antalet avgångna assurerade försändelser, antalet ankomna värdeförsändelser, in- och utbetalade postanvisningsmedel, underlydande personal m. m.

Sedan år 1917 tillämpas vid statens järnvägar ett klassificeringssystem, enligt vilket klassificeringen sker med användande av trafiktal, som erhållas för vissa trafikrörelsens storlek utmärkande faktorer såsom antalet personal, antalet tåg, antalet till- och avkopplade vagnar, totaluppbörd, efterkrav m. m. För klassificeringens verkställande reduceras de särskilda faktorernas masstal efter vissa grunder, varefter de reducerade talen omvärderas i exponenttal, vilkas summa (trafiktalet) ansetts utgöra uttrycket för det relativa arbete och ansvar, som påvåla stationsföreståndaren.

Vid telegrafverket har före 1920 någon klassificering på nu angivet sätt icke förekommit, huvudsakligen på grund av det vid detta verk tidigare rådande provisionssystemet. Nämda år godkände emellertid riksdagen en provisorisk klassificering av telegrafverkets stationer, vilken jämväl bygger på poängberäkning på grundval av vissa vid telegrafstationerna förekommande faktorer, såsom totaluppbörd, omfattningen av förekommande underhållsarbete, antalet understationer och deras storlek och betydelse ur arbetssynpunkt m. m.

Det omklassificeringsförslag, som innefattas i Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, har föranletts av den för kommunikationsverken nya gemensamma lönereglering, som beslutades av 1919 års riksdag. Vid genomförandet av denna lönereglering kommo jämväl stationsföreståndarna vid berörda tre verk att inplaceras å den för kommunikationsverkens befattningshavare gemensamma löneskalan och detta på så sätt, att föreståndare för trafikanstalt med samma klassbeteckning vid ifrågavarande verk i regel inordnades i samma lönegrad. Redan i och med löneregleringens genomförande vidtogos vid postverket vissa jämkningar i klassificeringshänseende, i det att dåvarande postkontor av klasserna 1 A och 1 B och 2 A och 2 B sammanfördes till allenast två klasser. För telegrafverkets del genomfördes, såsom redan nämnts, år 1920 en provisorisk klassificering av telegrafstationerna. En mera allmän omreglering av trafikanstaltens klassificering ansågs emellertid nödvändig. Vid lönefrågans behandling framhöllo såväl kommunikationsverkens lönekommitté som ock vederbörande departementschef, att sammanförandet av föreståndarbefattningarna på antytt sätt i en gemensam löneskala förutsatte en omklassificering av trafikanstalterna vid berörda verk efter såvitt möjligt enhetliga grunder, som dock borde lämna rum för beaktande av varje verks säregna förhållanden. För post- och telegrafverkens del erfordrades en omklassificering jämväl på grund av de organisatoriska förändringar, som ägt rum i samband med löneregleringen samt beträffande telegrafverket även på grund av uppbördsprovisionens borttagande.

Den sålunda av skilda anledningar såsom nödig ansedda enhetliga omklassificeringen av de tre verkens trafikanstalter har dock hittills ännu icke kommit till stånd i avvaktan på den utredning härutinnan, som kommunikationsverkens lönenämnd anbefallts att verkställa. Av propositionen framgår, att lönenämnden ansett sig böra före klassificerings-

problemets upptagande till definitiv behandling avvakta dels inträdandet av mera stabila förhållanden, särskilt ifråga om järnvägstrafiken och även beträffande rörelsen vid post- och telegrafverken, dels ock de förslag och utredningar, som kunde komma att framläggas av 1923 års postkommitterade.

Vid upprättande av föreliggande klassificeringsförslag har lönenämnden, såsom i propositionen blivit upplyst, icke funnit möjligt att åstadkomma någon på objektiva och reella grunder vilande värdesättning av de avgörande trafikfaktorerna vid ett verk i förhållande till motsvarande faktorer vid de andra verken. Nämnden har följaktligen utgått från att de inom varje särskilt verk hittills tillämpade klassificeringsgrunderna, i vad de avse hänsynstagande till vissa trafikfaktorer och deras inbördes värdesättning, icke borde undergå annan förändring än som betingades av utvecklingen inom verket självt. Det av lönenämnden föreslagna nya systemet avser huvudsakligen att vid användning med vissa jämkningar av de nuvarande poängskalorna vid de särskilda verken tillämpa möjligast enhetliga grunder för bestämmandet av gränserna mellan de olika klasserna med hänsyn till det föreståndaren åvilande arbetet och tjänsteansvaret.

Vid bedömandet av frågan, huruvida de av lönenämnden i sådant hänseende föreslagna grunderna kunna anses lämpade att läggas till grund för en med hänsyn till de faktiska trafikförhållandena möjligast tillförlitlig klassindelning av trafikanstalterna, har riksdagen icke kunnat undgå att beakta de erinringar, som mot förslaget framställes av de utav ärendet berörda verksstyrelserna. Såsom framgår av den utav departementschefen i ämnet lämnade redogörelsen, har sålunda poststyrelsen funnit införandet av det s. k. ledningstalet i beräkningsgrunderna innebära en icke nödvändig komplicerad metod för klassificeringen. Det rent siffermässigt beräknade inflytandet, som värdet av de biträdande ledningskrafterna ansetts böra utöva å löneställningen för en trafikanstalts föreståndare, kan enligt vad generalpoststyrelsen anfört åtminstone beträffande vissa postkontor komma att innebära en undervärdering av föreståndarens arbete och ansvar. Ej heller järnvägsstyrelsen har kunnat till alla delar godkänna förslagets grundprinciper. Järnvägsstyrelsen riktar sig härvid huvudsakligen mot en av förslagets grundtankar, nämligen att stationsföreståndarens andel i stationsledningsarbetet skulle stå i omvänt förhållande till antalet honom underställda befäls personer. Enligt styrelsens uttalade uppfattning förhåller det sig så, att stationsföreståndaren å en station, där man ansett sig böra placera en större uppsättning av befälspersonal, utför ett mera kvalificerat arbete än å en station, där befälsuppsättningen är mindre. I det senare fallet måste stationsföreståndaren själv övertaga en del arbete, som i och för sig skulle kräva mindre kvalificerad arbetskraft, och vore förty icke värd den högre lön, som borde utgå i det förra fallet. Enligt vad telegrafstyrelsen likaledes yttrat, hade det varit önskvärt, om man kunnat finna en klassificeringsmetod, som med större lätthanterlighet förenade möjlighet till smi-

digare anpassning efter de olika verkens egenart. De sålunda av ämbetsverken gjorda erinringarna mot förslaget lära icke kunna fränkännas berättigande.

Emellertid bör enligt riksdagens förmenande ej lämnas ur sikte, att ett uppskov med omklassificeringens genomförande i avvaktan på ytterligare utredning i ämnet icke kan äga rum utan stora olägenheter för vederbörande verk i organisatoriskt och andra hänseenden. Redan nu har, såsom ock departementschefen framhållit, förordnandesystemet, särskilt vid postverket, tagit en mindre önskvärd omfattning och skulle givetvis ännu mera tilltaga, därest klassificeringsfrågan nu ej vunno sin lösning. Härtill kommer, att vid postverket och telegrafverket trafikrörelsen under de senare åren nått en sådan utveckling, att en omklassificering av trafikanstalterna vid dessa verk även av denna anledning är av behovet påkallad. Utan att göra något bestämt uttalande, huruvida de till grund för förslaget liggande klassificeringsprinciperna kunna anses innebära den lyckligaste lösningen av det spörsmål, varom fråga är, vill dock riksdagen framhålla såsom en förtjänst hos förslaget, att en enhetlig metod kunnat utfinnas och tillämpas för bestämmande av gränserna mellan de olika klasserna vid de särskilda verken och detta utan mera väsentliga rubbningar i de vid varje särskilt verk förefintliga trafikfaktorernas värde inbördes. Att märka är ock, att vid den nu föreslagna klassindelningen ett försök blivit gjort att avväga varje särskild anstalts placering i klass, icke såsom förut efter det samlade trafikarbetet å anstalten utan i förhållande till den del av samma arbete, som påvilar anstaltens föreståndare. Ett dylikt hänsynstagande vid klassindelningen till föreståndarens uppgift vid utförandet av det anstalten påvilande trafikarbetet synes riksdagen väl motiverat på grund av det förevarande klassificeringsspörsmålets nära samband med stationsföreståndarnas vid de tre verken inplacering å den gemensamma löneskalan.

Vid den prövning, riksdagen alltså ägnat de föreslagna nya klassificeringsgrunderna, har riksdagen funnit övervägande skäl tala för att dessa nu godtagas såsom grundval för den förestående omklassificeringen. Skulle framdeles efter vunnen erfarenhet de nya klassificeringsgrunderna visa sig i väsentliga delar vara i behov av jämkningar eller omarbetning, torde det få ankomma på Eders Kungl. Maj:ts härutinnan föranstalta om utredning och för riksdagen framlägga de förslag, som härav kunna föranledas.

Vad härefter angår Eders Kungl. Maj:ts föreliggande förslag, i vad det avser den i enlighet med de nya klassificeringsprinciperna verkställda fördelningen av postverkets, telegrafverkets och statens järnvägars trafikanstalter å de särskilda klasserna, är till en början att märka, att förslaget i denna del innebär en utbrytning ur den nuvarande klass 1 av vissa anstalter vid postverket och statens järnvägar, vilka i fråga om arten och omfattningen av föreståndarens arbete mera väsentligt skilja sig från övriga anstalter av denna klass. Dessa anstalter skulle nu uppflyttas i en nybildad klass 1 A och

skulle föreståndaren för en sådan anstalt åtnjuta lön enligt 25:e lönegraden. I anslutning härtill skulle den nuvarande klass 1 benämnas 1 B.

Vidare avser förslaget bland annat inrättande av en ny klass postexpeditioner, till vilka skulle hänföras dels de största av de nuvarande postexpeditionerna av klass 1 dels ock vissa postkontor av klass 4 med låga poängtal. Föreståndaren för sådan postexpedition, vilken skulle benämnas postexpedition av klass 5, skulle placeras i 16:e lönegraden.

Då de skäl, som anförts till stöd för förslaget i dessa delar, syntes riksdagen övertygande, har riksdagen icke funnit anledning till erinran mot vad sålunda föreslagits.

Vad angår själva inplaceringen av vederbörande trafikanstalter i de olika klasserna, har departementschefen, såsom förut nämnts, vidtagit vissa jämkningar i lönenämndens förslag, vilka jämkningar huvudsakligen grunda sig på de av verksstyrelserna gjorda erinringar. Riksdagen, som ansett någon erinran ej heller vara att framställa mot den av departementschefen sålunda förordade klassindelningens detaljer, har alltså bifallit Eders Kungl. Maj:ts förslag jämväl i nu berörda hänseenden.

Måhända skall det visa sig, att efter genomförandet av det föreliggande omklassificeringsförslaget en omflyttning i klass av en eller annan anstalt kan på grund av inträffade växlingar i trafikrörelsen eller av eljest på anstaltens placering i klass inverkan omständigheter bliva av behovet påkallad. I fråga om anstalter av sådan klass, att föreståndarbefattningarnas antal skall underställas riksdagens prövning, läser Eders Kungl. Maj:ts icke underlåta att, för såvitt en sådan omflyttning förutsätter ändring i antalet dylika föreståndarbefattningar, för riksdagen framlägga förslag i nu berörda hänseende. I övrigt läser Eders Kungl. Maj:ts vara oförhindrad att, där grundad anledning därtill förefinnes, i samband med prövning av personalstaterna vidtaga mindre jämkningar i klassindelningen.

Vad angår placering i klass av det blivande bangårdspostkontoret i Stockholm torde på de av departementschefen anförda skäl böra därmed tillvidare anstå.

Eders Kungl. Maj:ts förslag, i vad det avser tidpunkten för den nya klassindelningens genomförande och uppförande å övergångsstat i vissa fall av ordinarie föreståndare för till nedflyttning föreslagen trafikanstalt, föranleder icke till någon erinran från riksdagens sida.

I detta sammanhang får riksdagen anmäla, att riksdagen medgivit, att föreståndaren för Båstads postkontor, postmästaren av klass 4 i övergångsstat Hedda Helena Rosengren, i enlighet med vad departementschefen förordat, från och med den 1 juli 1926 avföres från övergångsstat och uppföres å gällande stat såsom postmästare av nämnda klass med rätt att för uppflyttning i löneklass tillgodoräkna den tid, hon dessförinnan varit ordinarie föreståndare för berörda postkontor.

Jämväl de övergångsordningar i övrigt vid omklassificeringens genomförande, som av departementschefen förordats för tillämpning, synas riks-

dagen godtagbara. Då vissa av dessa innebära avvikelser från de lönebestämmelser, som på grund av riksdagens tidigare beslut för närvarande äro för kommunikationsverkens befattningshavare gällande, torde det få ankomma på Eders Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med de av departementschefen i statsrådsprotokollet angivna grunder utfärda de föreskrifter, som kunna erfordras för genomförande av den föreslagna omklassificeringen.

Genom den av nästföregående års riksdag beslutade inplaceringen av de kvinnliga befattningshavarna å en för manliga och kvinnliga befattningshavare gemensam löneplan blevo vissa vid kommunikationsverken anställda, i förutvarande 5:e och 6:e kvinnliga lönegraderna placerade tjänstemän, däribland kvinnliga postexpeditörer och förste postexpeditörer, inordnade i 11:e respektive 12:e lönegraden. I anledning av gjorda framställningar om förbättrad löneställning för ifrågavarande befattningshavare har Eders Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen, att nu i tjänst varande postexpeditörer och förste postexpeditörer måtte uppflyttas i 12:e respektive 13:e lönegraden.

För närvarande råder i kompetenshänseende icke någon skillnad mellan postexpeditörer och förste postexpeditörer å ena och postassistenter å den andra sidan. De förra hava ock hittills i stort sett utfört lika kvalificerat arbete som de senare. De krav på förbättrad löneställning, som nu framkommit, äro grundade på dessa förhållanden. Visserligen förberedes, såsom i propositionen blivit upplyst, en omläggning av arbetsförhållandena för ifrågavarande befattningshavargrupper, varigenom de mera kvalificerade av de arbetsuppgifter, som hittills utförts av postassistenter och postexpeditörer gemensamt, skulle förbehållas postassistenterna, medan huvuddelen skulle anförtros åt en grupp tjänstemän i förste postexpeditörs- och postexpeditörsgrad med mindre omfattande postal utbildning än den, de nuvarande postexpeditörerna innehava. En sådan omläggning torde dock först i en framtid kunna visa sina verkningar, nämligen i den mån nyrekrytering av postexpeditörs- och förste postexpeditörsbefattningar med sådan lägre fackutbildad personal i någon mera nämnvärd mån hinner äga rum.

För de nuvarande befattningshavarna i dessa grader lära, såsom ock departementschefen antytt, någon egentlig förändring i arbetsuppgifter för ansenlig tid framåt icke komma att inträda.

Under sådana förhållanden synes den av Eders Kungl. Maj:t föreslagna övergångsätgården att bereda nu i tjänst varande befattningshavare i nämnda tjänstegrader någon förbättring i deras löneställning vara ur billighetssynpunkt försvarlig. Och då riksdagen funnit omfattningen av den föreslagna löneförbättringen lämplig, har riksdagen ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag. Den förbättring i lönehänseende, som riksdagen sålunda ansett böra tillkomma nu anställda postexpeditörer och förste postexpeditörer, synes riksdagen jämväl böra tilldelas nuvarande telegrafexpeditörer och förste telegrafexpeditörer.

Däremot har riksdagen icke ansett tillräckligt grundad anledning föreligga att, såsom ock påyrkats, vidtaga en allmän uppflyttning av befattningshavare i postexpeditörs- och förste postexpeditörsgraderna samt i telegrafexpeditörs- och förste telegrafexpeditörsgraderna eller av vissa i lönehänseende med nämnda tjänstemän nu jämställda kvinnliga befattningshavare vid kommunikationsverken.

I sammanhang med frågan om förbättrade löneförmåner för nu i tjänst varande postexpeditörer och förste postexpeditörer har departementschefen förordat vissa riktlinjer för avveckling av det i anledning av förutnämnda omläggning vid postverket av vissa befattningshavaregruppers arbetsförhållanden uppkommande övertaliga antalet postassistenter. I samband härmed har ock departementschefen förordat, att nu anställd extra ordinarie postassistent må, i den mån lediga postexpeditörsbefattningar finnas och vederbörande därtill anses böra ifrågakomma, kunna konstitueras till postexpeditör med rätt att, i likhet med de kvinnliga postexpeditörerna med samma utbildning, personligen placeras i 12:e lönegraden samt att inom denna ram bibehållas vid av honom vid ordinarieblivandet i den extra ordinarie anställningen innehavd lön. Vad i nu angivna hänseenden föreslagits, har icke givit riksdagen anledning till erinran.

Eders Kungl. Maj:ts förslag beträffande befattningen kassör vid telegrafverket innebär, att den nuvarande kassörsbefattningen skulle uppdelas i tvenne, av vilka den ena skulle hänföras till 8:e och den andra till 10:e lönegraden. Till grund för de särskilda befattningarnas hänförande till den ena eller andra av ifrågavarande lönegrader skulle ligga det med befattningen förenade uppördsansvaret.

Då de skäl, som anförts för denna anordning, synts riksdagen vägande, har riksdagen ansett sig böra bifalla Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande förslag.

Enligt Eders Kungl. Maj:ts i förevarande proposition framlagda förslag skulle vidare befattningarna såsom kamrerare å generalpoststyrelsens femte byrå i anledning av de med postgironörelsen förenade ökade göromålen uppflyttas till 26:e lönegraden samt notariebefattningen av samma anledning omändras till en sekreterarbefattning i 24:e lönegraden. Därjämte föreslås av nämnda anledning ökade arvoden åt generaldirektören och postsparbanksfullmäktige.

Vad sålunda föreslagits har föranlett riksdagen till erinran allenast i vad angår arvodesförhöjningen till postsparbanksfullmäktige. Sedan riksdagen nu i anledning av väckt motion beslutat hos Eders Kungl. Maj:t anhålla om utredning, huruvida och i vad mån fullmäktigesystemet inom statsförvaltningen och de affärsdrivande verken bör avvecklas, begränsas och bibehållas ävensom i övrigt förenklingar och besparingar på detta och närbesläktade områden må kunna vidtagas (riksdagens skrivelse nr 154), har riksdagen ansett med prövning av arvodesförhöjningen till postsparbanksfullmäktige böra anstå, till dess den sålunda begärda utredningen föreligger avslutad.

Av de förslag till omläggning av löneförmånerna för de befattningshavare i inkasserartjänst å telegrafstationerna i Stockholm, som framlagts dels av telegrafstyrelsen dels av kommunikationsverkens lönenämnd, har departementschefen ansett sig böra förorda lönenämndens förslag. Riksdagen ansluter sig till departementschefens i ärendet uttalade uppfattning och har alltså funnit sig böra medgiva, att vid telegrafverket inrättas en ny befattning, benämnd inkasserare, med placering i 7:e lönegraden.

Med förmålan, att riksdagen i övrigt icke haft något att erinra mot de förslag, som innefattas i förevarande proposition, får riksdagen alltså anmäla, att riksdagen, i anledning av Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition samt motionerna I: 270 och II: 401

1:o) *dels* godkänt de av departementschefen i statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden den 20 februari 1926 förordade grunderna för omklassificering av postkontoren samt telegrafverkets och statens järnvägars stationer, *dels ock* bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen framlagt förslag utfärda de övergångsbestämmelser, som vid omklassificeringens genomförande erfordras;

2:o) beslutat, att arvodet till generaldirektören och chefen för postverket skall från och med den 1 juli 1926 utgå med ett belopp, för år räknat, av 21,000 kronor;

3:o) beslutat med tillämpning från och med den 1 juli 1926,

att i den vid avlöningsreglementet den 19 juni 1919 för tjänstemän vid postverket, telegrafverket, statens järnvägar och statens vattenfallsverk fogade tjänsteförteckningen skola upptagas följande nya befattningar, nämligen

vid postverket:

i 26:e lönegraden: kamrer,
 » 25:e » : postmästare av klass 1 A,
 » 16:e » : stationsmästare av klass 5;

vid telegrafverket:

i 10:e lönegraden: kassör,
 » 8:e » : kassör,
 » 7:e » : inkasserare;

vid statens järnvägar:

i 25:e lönegraden: stationsinspektör av klass 1 A;

att följande i nyssnämnda tjänsteförteckning upptagna befattningar skola erhålla nedan angivna ändrade benämningar, nämligen

vid postverket:

postmästare av klass 1 benämningen postmästare av klass 1 B,

stationsmästare av klass 1, 2 och 3 benämningarna stationsmästare av klass 6, 7 respektive 8;

vid statens järnvägar:

stationsinspektör av klass 1 benämningen stationsinspektör av klass 1 B;
att ur tjänsteförteckningen skola utgå följande befattningar, nämligen

vid postverket:

ur 24:e lönegraden: kamrer;

vid telegrafverket:

ur 7:e lönegraden: kassör;

4:o beslutat, att antalet av följande befattningar skall från och med den 1 juli 1926 utgöra

vid postverket:

kamrer	1
postmästare av klass 1 A	7
sekreterare i 24:e lönegraden	4
postmästare av klass 1 B	33
» » » 2	49
notarie	8;

vid telegrafverket:

telegrafkommissarie av klass 1 A	7
» » » 1 B	20
» » » 2	22;

vid statens järnvägar:

stationsinspektör av klass 1 A	4
» » » 1 B	24
» » » 2	21;

5:o) medgivit, att vissa postexpeditörer och förste postexpeditörer må personligen tilldelas avlöning i huvudsaklig överensstämmelse med av departementschefen föreslagna grunder, och att vissa telegrafexpeditörer och förste telegrafexpeditörer må i lönehänseende tilldelas samma förmån;

6:o) bemyndigat Eders Kungl. Maj:t att i 5 § 1 mom. av avlöningsreglementet ävensom i den vid reglementet fogade tjänsteförteckningen vidtagna de ändringar, som föranledas av riksdagens beslut beträffande befattningar vid kommunikationsverken.

Stockholm den 12 maj 1926.

Med undersätlig vördnad.